

[Indenrigsministeren.]

Jeg skal ikke komme ind paa en Diskussion med det ærede Medlem om, hvilken Betydning det kan have, at vi har gode, smukke og lyse Forsamlingshuse omkring det Liv, der leves i disse Forsamlingshuse. Det er der ingen Grund til at diskutere. Enten forstaar man det, eller ogsaa forstaar man det ikke. Men dernæst sagde det ærede Medlem, at man vilde mange Steder kunne faa Laan billigere i Sparekasser end her til en saadan Ombygning af Forsamlingshuse. Det er jo udmærket, saa kan man jo tage de Laan. Det ærede Medlem har vel ikke forstaaet det saaledes, at det er en Tvangsforanstaltning, at man vil paatvinge nogen Laanene her?

Det ærede Medlem udtalte sig dernæst angaaende Begrebet Statsopgave. Der maa jeg rigtignok sige, at ud fra en konservativ Betragtning skulde man synes, at dette, at en Ejer, der har en stor Lejlighed, gerne vil have den ombygget til smaa Lejligheder, maatte være i saa høj Grad som muligt en Privatopgave og være noget, som det private Initiativ efter konservativ Opfattelse skulde løse. Men ikke desto mindre erklærer man her, at man kan godt tage Statens Penge. Hvad er Hemmeligheden deri? Hemmeligheden deri er, at naar det ærede Medlem og hans Parti taler om det private Initiativ, der skal være det sejrende, saa gælder det altid lige akkurat til det Punkt, hvor det ærede Medlems Parti mener, at det at tage en Statsstøtte fremmer de Interesser, som dette ærede Parti har. Saa er man aldrig bange for Statsrestriktioner og Statsstøtte.

Maa jeg i øvrigt have Lov til at sige til det ærede Medlem, at der gik en underlig Understrøm gennem det ærede Medlems Tale, hver Gang han talte om, at der var blevet næsten Enighed mellem Venstre og Regeringspartierne. Det var næsten, som om det ærede Medlem var jaloux. Jeg maa sige, at det synes jeg ikke der er Spor Grund til. Der kan dog formentlig ikke være noget uartigt i, at Partier bliver enige om noget fornuftigt. Jeg gik endogsaa saa vidt — skønt det, naar jeg skal være helt ærlig, ikke er min største Lyst ret tit at være enig med det ærede Medlem —, at jeg opfordrede det ærede Medlem til endelig ogsaa at tiltræde dette fornuftige Forslag, fordi jeg syntes, at det var rart, om hele Rigsdagen kunde samles om det. Men nogen Jalousi over for Venstrepartiet i denne Forbindelse synes jeg er ganske malplaceret.

Jeg maa dernæst sige til det ærede

Medlem Hr. Jensen (Broby), der vilde citere, hvad der er foregaaet i Udvalget, at det var ikke meget rigtigt citeret. Det ærede Medlem ved, at den Dag, jeg forelagde Ændringsforslagene i Udvalget, den 20. April, sagde jeg, at hvis den københavnske Huslejelo blev forkastet i Landstinget, saa maatte jeg forbeholde mig at komme her med et Tillæg til disse Ændringsforslag gaaende ud paa, at disse Laan ikke skulde kunne ydes, medmindre Flertallet af Lejerne tiltraadte det og der skabtes Sikkerhed for, at de ikke udnyttedes her i København, hvor der jo i øvrigt vil blive særlig Lejlighed til at udnytte i Profitøjemed disse Laan, saafremt Huslejeloven falder bort til Oktober.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt har Ordet for en kort Bemærkning.

Carlsen-Skiødt: Jeg vil gerne sige til den højtærede Indenrigsminister med Hensyn til den Fortolkning, han gav af mine Udtalelser om smaa Lejligheder, at selvfølgelig er der altid Brug for smaa Lejligheder i en voksende Befolkning, og da Befolkningstilvæksten særlig sker i de lavere Lag, er det rimeligt, at det er de smaa Lejligheder, der først og fremmest er Brug for. Man ønsker Statsstøtte til, at de store Lejligheder kan omdannes til smaa — ja, naar Forslaget er fremsat af Ministeren, er det jo rimeligt, at Landets samlede Befolkning har Ret til at benytte sig af det. Dertil er ikke mere at sige.

Saa brugte den højtærede Minister nogle store Kanoner om Kærligheden mellem Venstre og Regeringspartierne og vor Stilling dertil, om Jalousi og meget andet. Hertil vil jeg blot sige ganske kort, at der over for mig ikke var et eneste Pletsud deri; jeg kom til at tænke paa en gammel Jægervise, hvori der staar: Han holdt paa Boven, men han ramte mellem Halen og Skoven!

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagets § 4

vedtoges med 82 Stemmer mod 21.

Underændringsforslaget under Nr. 3

forkastedes med 61 Stemmer mod 24.

Underændringsforslaget under Nr. 4 be-
tragtedes som

bortfaldet efter Vedtagelsen af Ændrings-
forslagets § 4.